



Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

8. října 2013 *

„Přístup k dokumentům — Nařízení č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se prvního povolení pro uvedení účinné látky glyfosátu na trh — Částečné odepření přístupu — Riziko porušení obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby — Článek 4 odst. 5 nařízení č. 1049/2001 — Převažující veřejný zájem — Nařízení (ES) č. 1367/2006 — Článek 6 odst. 1 nařízení č. 1367/2006 — Směrnice 91/414/EHS“

Ve věci T-545/11,

Stichting Greenpeace Nederland, se sídlem v Amsterdamu (Nizozemsko),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), se sídlem v Bruselu (Belgie),

zastoupení B. Kloostrou a A. van den Biesenem, avocats,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, původně zastoupené P. Oliverem, P. Ondrůškem a C. ten Dam, poté P. Oliverem, P. Ondrůškem a C. Zadrou, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 10. srpna 2011, kterým byl odepřen přístup ke svazku 4 návrhu hodnotící zprávy vypracovaného Spolkovou republikou Německo, jakožto členským státem zpravodajem, o účinné látce glyfosátu podle směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 230, s. 1; Zvl. vyd. 03/11, s. 332),

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení N. J. Forwood, předseda, F. Dehousse a J. Schwarcz (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Rosner, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 26. února 2013,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně, Stichting Greenpeace Nederland a Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), požádaly dne 20. prosince 2010 o přístup k několika dokumentům týkajícím se prvního povolení pro uvedení glyfosátu jakožto účinné látky na trh, vydaného na základě směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 230, s. 1; Zvl. vyd. 03/11, s. 332). Žádost byla podána na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13).
- 2 Žádost se vztahovala na následující dokumenty:
 - kopie návrhu hodnotící zprávy vypracovaného členským státem zpravodajem, kterým byla Spolková republika Německo, před prvním zápisem glyfosátu do přílohy I směrnice 91/414 (dále jen „návrh zprávy“);
 - úplný seznam všech testů předložených žadateli o zápis glyfosátu do přílohy I směrnice 91/414, o němž bylo rozhodnuto na základě směrnice Komise 2001/99/ES ze dne 20. listopadu 2001, kterou se mění příloha I směrnice Rady 91/414/EHS za účelem zařazení zejména glyfosátu (Úř. věst. L 304, s. 14; Zvl. vyd. 03/04, s. 182);
 - úplná, veškerá a původní dokumentace o testech, kterou poskytli žadatelé o zápis glyfosátu do přílohy I směrnice 91/414, a to v rozsahu, v němž se týká testů dlouhodobé toxicity, testů mutagenity, karcinogenity, neurotoxicity a studií o reprodukci.
- 3 Dopisem ze dne 20. ledna 2011 vyzvala Evropská komise žalobkyně, aby se za účelem získání přístupu k požadovaným dokumentům obrátily na německé orgány.
- 4 Dopisem ze dne 7. února 2011 předložily žalobkyně na základě čl. 7 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 potvrzující žádost o přístup k dokumentům.
- 5 Po vyžádání předchozího souhlasu od německých orgánů v souladu s čl. 4 odst. 5 nařízení č. 1049/2001 schválil generální tajemník dopisem ze dne 6. května 2011 přístup k návrhu zprávy, s výjimkou jejího svazku 4 (dále jen „sporný dokument“), jehož zpřístupnění uvedené orgány odmítly a který obsahoval úplný seznam všech testů dodaných žadateli o první zápis glyfosátu do přílohy I směrnice 91/414. Výše uvedený generální tajemník informoval žalobkyně, že Komise nemá k dispozici veškerou, úplnou a originální dokumentaci týkající se těchto testů, která jí nebyla nikdy předána. Generální tajemník rovněž vysvětlil, že ohledně zpřístupnění sporného dokumentu probíhají nadále konzultace s německými orgány a že rozhodnutí bude vydáno později.
- 6 Rozhodnutím ze dne 10. srpna 2011 generální tajemník Komise odepřel přístup ke spornému dokumentu a odůvodnil to odmítnutím ze strany Spolkové republiky Německo (dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 7 V napadeném rozhodnutí uvedl generální tajemník Komise důvody, proč Spolková republika Německo bránila zpřístupnění sporného dokumentu, které byly založeny na výjimce uvedené v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001, a to ochranu obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby. Spolková republika Německo měla totiž za to, že sporný dokument obsahuje důvěrné informace týkající se práv

duševního vlastnictví žadatelů o zápis glyfosátu do přílohy I směrnice 91/414, a to podrobné chemické složení účinné látky, kterou každý z nich vyrábí, podrobné informace o procesu, jakým je látka každým ze žadatelů vyráběna, informace o nečistotách, složení konečných výrobků a informace o smluvních vztazích mezi jednotlivými žadateli o zápis.

- 8 Generální tajemník nejprve poznamenal, že německé orgány prohlásily, že neexistuje takový převažující veřejný zájem, jako je zájem upravený v čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, který by odůvodnil zpřístupnění sporného dokumentu, a následně zkoumal, zda lze takový veřejný zájem uplatnit podle nařízení č. 1367/2006. Uvedl, že čl. 6 odst. 1 posledně uvedeného nařízení se na sporný dokument nevztahuje, protože tento dokument neobsahuje informaci, která by mohla být považována za informaci týkající se emisí do životního prostředí.
- 9 Podle uvedeného generálního tajemníka měla ale Komise za to, že se dotyčné informace týkají výrobního postupu glyfosátu ze strany žadatelů o jeho zápis do přílohy I směrnice 91/414 a že nezbytnost chránit jejich práva duševního vlastnictví má v rámci vyvážení zájmů, které je třeba provést, přednost před veřejným zájmem na zpřístupnění informací. Zpřístupnění informací obsažených ve sporném dokumentu by totiž umožnilo konkurenčním podnikům okopírovat výrobní procesy používané žadateli o zápis glyfosátu, což by vedlo u těchto žadatelů ke značným ztrátám, protože by byly porušeny jejich obchodní zájmy a práva duševního vlastnictví. Veřejný zájem na zpřístupnění informací byl již podle názoru Komise zohledněn, jelikož případné účinky emisí glyfosátu vyplývají z ostatních částí návrhu zprávy, které byly zveřejněny, a to zejména pokud jde o relevantní nečistoty a metabolity. Pokud jde o informace o irelevantních nečistotách zahrnuté ve sporném dokumentu, vztahovaly se tyto podle názoru Komise ke skutečnostem, které sice nepředstavují rizika pro zdraví nebo životní prostředí, ale které vedou k odhalení procesu výroby každého přípravku.
- 10 Generální tajemník Komise poté poznamenal, že z řízení, ve kterém byl glyfosát zapsán do přílohy I směrnice 91/414, vyplývá, že požadavky stanovené nařízením č. 1367/2006 na poskytování informací veřejnosti o účincích této látky na životní prostředí byly zohledněny. Za těchto podmínek musela mít ochrana zájmů výrobců této látky přednost.
- 11 Z toho generální tajemník Komise vyvodil závěr, že se požadované informace netýkají emisí do životního prostředí ve smyslu čl. 6 odst. 1 nařízení č. 1367/2006 a že není prokázána existence převažujícího veřejného zájmu ve prospěch zpřístupnění dokumentu ve smyslu nařízení č. 1049/2001, jelikož podle jeho názoru spočívá takový zájem v ochraně obchodních zájmů a duševního vlastnictví výrobců glyfosátu.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 12 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 14. října 2011 podaly žalobkyně tuto žalobu.
- 13 Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:
 - určil, že Komise jednala v rozporu s Úmluvou o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, podepsanou v Aarhusu dne 25. června 1998 (dále jen „Aarhuská úmluva“), nařízením č. 1049/2001 a č. 1367/2006;
 - zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

- 14 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.
- 15 Organizačním procesním opatřením položil Tribunál žalobkyním dvě otázky, které byly zodpovězeny v jejich dopise podaném kanceláři Tribunálu dne 18. ledna 2013.
- 16 Usnesením Tribunálu ze dne 9. ledna 2013 byla Komise požádána, aby Tribunálu předložila sporný dokument a označila části týkající se čistoty glyfosátu, „identity“ a množství všech nečistot, které obsahuje, a analytického profilu šarží použitých při kontrolách, přičemž sporný dokument nesměl být předán žalobkyním. Komise předložila sporný dokument dopisem podaným dne 25. ledna 2013.
- 17 Sporný dokument sestává ze tří dílčích dokumentů. První dílčí dokument je nazvaný „Monografie – 11. prosinec 1998 – Svazek 4 – Část A – Glyfosát“ a obsahuje osm bodů nadepsaných „C.1 Důvěrné informace“, „C.1.1 Podrobné informace o výrobních postupech účinné látky (příloha II A 1.8)“, „C.1.2 Podrobná specifikace účinné látky (příloha II A 1.9 až 1.11)“, „C.1.3 Podrobná specifikace přípravků (příloha II A 1.4)“, „C.2 Shrnutí a vyhodnocení informací týkajících se podání společných podkladů“, „C.2.1 Shrnutí předložených informací a podkladů (podklady dokument B)“, „C.2.2 Vyhodnocení předložených informací a dokumentů“ a „C.2.3 Závěr o přiměřenosti opatření přijatých oznamujícími podniky“. Druhý dílčí dokument má název „Dodatek k monografii – Svazek 4 ze dne 11. prosince 1998 – Glyfosát – Glyfosát-trimesium – Část A – Glyfosát“, obsahuje datum 14. ledna 2000 a jeho součástí je jediný bod nazvaný „C.1.2.1 Identita izomerů, nečistot a přísad (příloha II A 1.10)“. Třetí dílčí dokument je nazvaný „Dodatek č. 2 k monografii – Svazek 4 ze dne 11. prosince 1998 – Glyfosát – Glyfosát-trimesium“, je datován ze dne 12. května 2001 a obsahuje tři body nadepsané „C.1.1 Podrobné informace o výrobních postupech účinné látky (příloha II A 1.8)“, „C.1.2 Podrobná specifikace čistoty účinné látky“ a „C.1.2.1 Identita izomerů, nečistot a přísad (příloha II A 1.10).“
- 18 V dopise ze dne 25. ledna 2013 označila Komise rovněž části všech tří dílčích dokumentů tvořících sporný dokument, které se týkají čistoty glyfosátu, „identity“ a „množství všech nečistot v něm obsažených a analytického profilu šarží použitých pro kontroly.

K rozsahu sporu

- 19 Rozsah sporu musí být upřesněn podle tří hledisek.
- 20 Zprvce Komise uvedla, že ani rozhodnutí ze dne 6. května 2011, ani napadené rozhodnutí neobsahují odepření přístupu k úplné, veškeré a původní dokumentaci ohledně testů, již předložili žadatelé o zápis glyfosátu do přílohy I směrnice 91/414 a kterou si vyžádaly žalobkyně ve svém dopise ze dne 20. prosince 2010. V souladu s právní úpravou posuzování účinných látek v přípravcích na ochranu rostlin obdržela Komise od Spolkové republiky Německo pouze stručný dokument o glyfosátu, který obsahoval kopii oznámení, doporučené podmínky používání, jakož i shrnutí a výsledky zkoušek, avšak nikoli samotné protokoly a zprávy ke studiím.
- 21 Žalobkyně na jednání prohlásily, že uznávají skutečnost, že Komise neměla tyto dokumenty k dispozici. Je proto třeba mít za to, že se spor netýká případného odepření přístupu k těmto dokumentům.
- 22 Zadruhé žalobkyně tvrdily, že sporný dokument pro ně není zajímavý v části, ve které obsahuje informace o smluvních vztazích mezi jednotlivými subjekty, které oznámily účinnou látku, nebo informace o výrobním postupu této látky. Proto se domáhají zrušení napadeného rozhodnutí pouze

v rozsahu, v němž jim Komise odepřela přístup k informacím o stupni čistoty účinné látky, o „identitě“ a množství nečistot nacházejících se v technickém materiálu, o analytickém profilu šarží a přesném složení vyrobeného přípravku.

- 23 Zatřetí žalobkyně při jednání upřesnily, co považují za informace o „identitě“ a množství nečistot, jakož i o analytickém profilu šarží. Stran nečistot uvedly, že chtějí znát další chemické látky, které vznikají v průběhu výrobního procesu glyfosátu, a jejich množství. U analytického profilu šarží předložených podniky k testům uvedly, že jim jde o seznámení se s obsahem a složením šarží, zejména s ostatními přidávanými chemickými látkami, jakož i popisem testů a jejich skutečnými účinky.
- 24 Proto je třeba omezit spor na tu část sporného dokumentu, která obsahuje informace o stupni čistoty účinné látky, o „identitě“ a množství nečistot v technickém materiálu, o analytickém profilu šarží a o přesném složení vyvinutého přípravku, tak jak jsou upřesněny výše v bodě 23.

Právní otázky

- 25 Ve svých žalobách vznášejí žalobkyně tři žalobní důvody. Zaprvé mají za to, že čl. 4 odst. 5 nařízení č. 1049/2001 nepřiznává členskému státu právo veta a že Komise nemusí souhlasit s jeho názorem ohledně uplatnění výjimky upravené v čl. 4 odst. 2 uvedeného nařízení. Zadruhé žalobkyně tvrdí, že nelze uplatnit výjimku z práva na přístup, jejímž cílem je ochrana obchodních zájmů určité fyzické nebo právnické osoby, jelikož převažující veřejný zájem odůvodňuje zpřístupnění požadovaných informací, které se týkají emisí do životního prostředí. Zatřetí uvádějí, že napadené rozhodnutí není v souladu s čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 a článkem 4 Aarhuské úmluvy z důvodu, že Komise nevyhodnotila skutečné riziko poškození tvrzených obchodních zájmů.
- 26 Je třeba začít posouzením druhého žalobního důvodu, což předpokládá určit nejprve rozsah práva na přístup k dokumentům vyplývající z čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006 a poté pojem „informace týkající se emisí do životního prostředí“.

K rozsahu práva na přístup k dokumentům vyplývajícího z čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006

- 27 V první řadě je třeba připomenout, že nařízení č. 1049/2001 odráží podle prvního bodu odůvodnění vůli vyjádřenou v čl. 1 druhém pododstavci SEU, vloženém Amsterodamskou smlouvou, zahájit novou etapu v procesu vytváření stále užšího svazku mezi národy Evropy, v němž jsou rozhodnutí přijímána co nejotevřeněji a co nejbližší občanům. Jak připomíná druhý bod odůvodnění uvedeného nařízení, právo na přístup veřejnosti k dokumentům orgánů souvisí s demokratickou povahou těchto orgánů (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 21. července 2011, Švédsko v. MyTravel a Komise, C-506/08 P, Sb. rozh. s. I-6237, bod 72 a citovaná judikatura).
- 28 Proto musí nařízení č. 1049/2001, jak vyplývá ze čtvrtého bodu jeho odůvodnění a jeho článku 1, poskytnout veřejnosti co možná nejširší právo na přístup k dokumentům orgánů (viz rozsudek Švédsko v. MyTravel a Komise, bod 27 výše, bod 73 a citovaná judikatura).
- 29 Toto právo bezpochyby podléhá některým omezením vycházejícím z důvodů veřejného či soukromého zájmu. Konkrétně pak uvedené nařízení v souladu s jedenáctým bodem jeho odůvodnění upravuje v článku 4 režim výjimek umožňující orgánům odepřít přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení některého ze zájmů chráněných tímto článkem (viz rozsudek Švédsko v. MyTravel a Komise, bod 27 výše, bod 74 a citovaná judikatura). Především odstavec 5 tohoto článku stanoví, že členský stát může požádat orgán, aby nezveřejňoval dokument pocházející z tohoto členského státu bez jeho předchozího souhlasu.

- 30 Pokud členský stát využil možnost, kterou mu dává čl. 4 odst. 5 nařízení č. 1049/2001, a to požádat o to, aby konkrétní dokument pocházející z tohoto státu nebyl zpřístupněn bez jeho předchozího souhlasu, vyžaduje případné zpřístupnění tohoto dokumentu orgánem, aby zmíněný členský stát poskytl předchozí souhlas (rozsudek Soudního dvora ze dne 18. prosince 2007, Švédsko v. Komise, C-64/05 P, Sb. rozh. s. I-11389, bod 50).
- 31 Z judikatury nicméně vyplývá, že čl. 4 odst. 5 nařízení č. 1049/2001 umožňuje dotyčnému členskému státu, aby bránil zpřístupnění dokumentů, které z něj pocházejí, pouze na základě hmotněprávních výjimek stanovených v odstavcích 1 až 3 tohoto článku, přičemž je povinen svůj postoj v tomto ohledu náležitě odůvodnit (rozsudek Švédsko v. Komise, bod 30 výše, bod 99).
- 32 Jelikož se takové výjimky odchyľují od zásady zpřístupnění dokumentů veřejnosti v co největší míře, musí být vykládány a uplatňovány restriktivně (viz rozsudek Švédsko v. MyTravel a Komise, bod 27 výše, bod 75 a citovaná judikatura).
- 33 Jestliže je uplatňovaná výjimka některou z výjimek uvedených v čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, musí členský stát, který brání zpřístupnění dokumentů, které od něj pocházejí, posoudit, zda neexistuje převažující veřejný zájem odůvodňující zpřístupnění uvedených dokumentů.
- 34 V projednávaném případě z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Spolková republika Německo, od níž pochází sporný dokument, bránila jeho zpřístupnění a toto odepření přístupu odůvodnila výjimkou upravenou v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001, vycházející z porušení ochrany obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby, včetně duševního vlastnictví, a že měla za to, že neexistuje převažující veřejný zájem odůvodňující jeho zpřístupnění.
- 35 Zadruhé článek 3 nařízení č. 1367/2006 stanoví, že nařízení č. 1049/2001 je právní úpravou, která se použije na jakoukoli žádost o přístup k informacím o životním prostředí. Z bodů 8 a 15 odůvodnění nařízení č. 1367/2006, a zejména z formulace „s výhradou případných podrobnějších ustanovení tohoto nařízení týkajících se žádostí o informace o životním prostředí“ ve spojení s články 3 a 6 uvedeného nařízení totiž vyplývá, že posledně uvedené nařízení obsahuje ustanovení, která nahrazují, mění nebo zpřesňují některá ustanovení nařízení č. 1049/2001 v případě, že se žádost o přístup k dokumentům týká informací o životním prostředí nebo informací o emisích do životního prostředí (rozsudek Tribunálu ze dne 9. září 2011, LPN v. Komise, T-29/08, Sb. rozh. s. II-6021, body 105 a 106, který je předmětem kasačních opravných prostředků C-514/11 P a C-605/11 P, které jsou projednávány Soudním dvorem).
- 36 Pokud jde o právo na přístup k dokumentům obsahujícím informace o životním prostředí, je povinnost restriktivního výkladu výjimek zakotvených v nařízení č. 1049/2001, potvrzená ve druhé větě bodu 15 odůvodnění a v čl. 6 odst. 1 druhé větě nařízení č. 1367/2006, zesílená jednak tím, že dotčený orgán musí vzít v úvahu veřejný zájem na zpřístupnění takových informací, jakož i odkazem na zjišťování toho, zda se tyto informace týkají emisí do životního prostředí, a jednak skutečností, že nařízení č. 1049/2001 neobsahuje obdobná upřesnění ohledně uplatňování uvedených výjimek v této oblasti (rozsudek LPN v. Komise, bod 35 výše, bod 107).
- 37 Článek 6 odst. 1 první věta nařízení č. 1367/2006 upravuje právní domněnku, že převažující veřejný zájem na zpřístupnění existuje v případě, kdy se požadované informace týkají emisí do životního prostředí, ledaže se tyto informace týkají vyšetřování, a to zejména vyšetřování souvisejícího s možnými nesplněními povinností vyplývajících z práva Evropské unie (rozsudek LPN v. Komise, bod 35 výše, bod 108).

- 38 Proto čl. 6 odst. 1 první věta nařízení č. 1367/2006 vyžaduje, aby dotyčný orgán, jemuž byla předložena žádost o přístup k dokumentu, tento dokument zpřístupnil, jestliže se požadované informace týkají emisí do životního prostředí, i kdyby takové zpřístupnění mohlo poškodit ochranu obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby, včetně práv duševního vlastnictví této osoby ve smyslu čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001.
- 39 Argumenty Komise k odůvodnění odlišného výkladu čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006 nelze než odmítnout.
- 40 Komise zaprvé uvádí, že zpřístupnění informací obsažených ve sporném dokumentu může vážně ohrozit rovnováhu vytvořenou unijním zákonodárcem ve směrnici 91/414, jelikož vede k závažným hospodářským důsledkům pro subjekty, které se zúčastnily řízení o povolení účinných látek upraveného v této směrnici. Ačkoli tato směrnice obsahuje ustanovení na ochranu důvěrnosti informací, které jsou součástí obchodního a průmyslového tajemství a jež jsou poskytovány v řízení o povolení účinných látek, které tato směrnice upravuje, postačí konstatovat, že existence takových pravidel nemůže bránit nevyvratitelné domněnce vyplývající z čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006 (viz bod 38 výše).
- 41 Zadruhé to samé platí i pro okolnost, kdy by zpřístupnění určitých informací o nečistotách v účinné látce bylo považováno za zpřístupnění porušující ochranu obchodních zájmů dotyčných osob na základě čl. 63 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. L 309, s. 1). Takové ustanovení odkazuje totiž pouze na veřejný zájem chráněný čl. 4 odst. 2 první odrážkou nařízení č. 1049/2001, vůči němuž má přednost převažující veřejný zájem uvedený v čl. 6 odst. 1 první větě nařízení č. 1367/2006.
- 42 Zatřetí Komise odkazuje na judikaturu, ve které Soudní dvůr formuloval specifická pravidla pro výklad nařízení č. 1049/2001 v případě, že se na dokumenty, jejichž zpřístupnění je požadováno, vztahují rovněž zvláštní pravidla pro jejich předávání zúčastněným stranám v rámci zvláštního řízení (rozsudky Soudního dvora ze dne 29. června 2010, Komise v. Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Sb. rozh. s. I-5885, bod 58, a ze dne 21. září 2010, Švédsko a další v. API a Komise, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, Sb. rozh. s. I-8533, bod 100). Za předpokladu, že by pro účely čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001 bylo třeba zohlednit okolnost, že informace požadované v projednávaném případě byly předány členskému státu zpravodaji v řízení o žádosti o zápis glyfosátu do přílohy I směrnice 91/414, vedlo by to v souladu s výše uvedenými rozsudky pouze ke vzniku obecné domněnky, podle které by zpřístupnění těchto informací mohlo porušit zájmy chráněné tímto ustanovením. Takový závěr nemá podle Komise vliv na význam pravidla stanoveného v čl. 6 odst. 1 první větě nařízení č. 1367/2006, který nevyvratitelně upřednostňuje převažující veřejný zájem, který je v něm uveden, před rizikem porušení obchodních zájmů včetně duševního vlastnictví.
- 43 Začtvrté má Komise za to, že je třeba zajistit, aby byla nařízení č. 1049/2001 a č. 1367/2006 vykládána konzistentně s unijním právem a mezinárodními dohodami podepsanými Unií, v projednávaném případě s Listinou základních práv Evropské unie (Úř. věst 2010, C 83, s. 389) (dále jen „Listina“) a Dohodou o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS) ze dne 15. dubna 1994 (Úř. věst. L 336, s. 214, dále jen „dohoda TRIPS“), tvořící přílohu 1 C Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), (Úř. věst L 336, s. 3).
- 44 Na jedné straně je třeba připomenout, že články 16 a 17 Listiny zakotvují svobodu podnikání a právo na vlastnictví, které jsou součástí obecných zásad unijního práva stejně jako ochrana obchodního tajemství (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 29. března 2012, Interseroh Scrap and Metal Trading, C-1/11, bod 43 a citovaná judikatura). Nelze však připustit, aby pro účely zajištění konzistentního výkladu unijních právních předpisů byla zpochybněna platnost ustanovení sekundárního práva, které je jasné a bezpodmínečné (viz obdobně výše uvedený rozsudek Interseroh Scrap and Metal Trading, body 44 a 46). Pod záminkou spravedlivé rovnováhy mezi ochranou základního práva na vlastnictví,

jehož součástí jsou práva spojená s ochranou duševního vlastnictví, a ochranou ostatních základních práv, se přitom Komise pokouší svými argumenty vyloučit použití čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006, a nikoli zajistit konzistentní či harmonický výklad nařízení č. 1049/2001 a č. 1367/2006 s ustanoveními Listiny, směrnice č. 91/414 nebo nařízení č. 1107/2009. Takový přístup nelze v žádném případě uznat, protože by vedl k tomu, že by nedošlo k uplatnění jasného a bezpodmínečného ustanovení nařízení Unie, o němž není ani tvrzeno, že je v rozporu s normou vyšší právní síly.

- 45 Na straně druhé ustanovení dohody TRIPS, která je součástí dohody WTO, podepsané Společenstvím a následně schválené rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80), jsou nedílnou součástí právního řádu Unie. Existuje-li v oblasti dotčené dohodou TRIPS právní úprava Unie, použije se unijní právo, což implikuje povinnost učinit výklad v co největším možném rozsahu v souladu s touto dohodou, ačkoli dotčenému ustanovení této dohody nelze přiznat přímý účinek (rozsudek Soudního dvora ze dne 11. září 2007, *Merck Genéricos — Productos Farmacêuticos*, C-431/05, Sb. rozh. s. I-7001, bod 35 a citovaná judikatura). Komise tvrdí, že nařízení č. 1049/2001 a č. 1367/2006, jakož i ustanovení týkající se emisí do životního prostředí, která jsou obsažena v Aarhuské úmluvě, je třeba vykládat vyváženě a přiměřeně, aby nebyla v rozporu s ustanoveními čl. 39 odst. 2 a 3 dohody TRIPS, která chrání informace, jež mají obchodní hodnotu, před zpřístupněním veřejnosti. Od Tribunálu se v podstatě požaduje, aby zajistil výklad ustanovení čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006, který bude v souladu s čl. 39 odst. 2 a 3 dohody TRIPS. Je však třeba znovu konstatovat, že argumenty Komise vedou k tomu, že nebudou použita ustanovení čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006, a nikoli k tomu, že bude zajištěn takový výklad znění tohoto článku, který by byl v souladu s obsahem čl. 39 odst. 2 a 3 dohody TRIPS, protože Komise upřednostňuje ochranu přiznanou právům duševního vlastnictví před nevyvratitelnou domněnkou ve prospěch zpřístupnění informací, pokud se týkají emisí do životního prostředí. Takový přístup přitom nelze v žádném případě přijmout, protože ve skutečnosti zpochybňuje legalitu čl. 6 odst. 1 první věty nařízení č. 1367/2006 z hlediska čl. 39 odst. 2 a 3 dohody TRIPS (obdobně viz rozsudek Tribunálu ze dne 17. září 2007, *Microsoft v. Komise*, T-201/04, Sb. rozh. s. II-3601, bod 800).
- 46 Z výše uvedených bodů 35 až 45 vyplývá, že čl. 6 odst. 1 první věta nařízení č. 1367/2006 ukládá povinnost zpřístupnit dokument, pokud se požadované informace týkají emisí do životního prostředí, a to i v případě rizika zásahu do zájmů chráněných čl. 4 odst. 2 první odrážkou nařízení č. 1049/2001, přičemž tento výklad nemůže být zpochybněn pod záminkou výkladu, který je konzistentní, jednotný nebo v souladu s ustanoveními článků 16 a 17 Listiny, čl. 39 odst. 2 a 3 dohody TRIPS, směrnice č. 91/414 nebo nařízení č. 1107/2009.

K pojmu „informace, které se týkají emisí do životního prostředí“

- 47 Podle názoru žalobkyň Komise nezohlednila domněnku vyplývající z čl. 6 odst. 1 nařízení č. 1367/2006, jelikož se požadované informace týkaly emisí do životního prostředí. Informace, které přímo souvisejí s čistotou glyfosátu, zejména s „identitou“ a množstvím všech nečistot, které jsou v něm obsaženy, a s analytickým profilem šarží, které byly použity pro kontroly a studie, na jejichž základě byla uvedena látka zapsána do přílohy I směrnice 91/414, jsou podle žalobkyň takovýmto typem informací, jelikož složení výrobku umožňuje určit vylučované toxické prvky.
- 48 Komise tvrdí, že pojem „emise“ musí být vykládán restriktivně a že podle příručky k provádění Aarhuské úmluvy vydané Evropskou hospodářskou komisí OSN (EHK OSN) v roce 2000 (dále jen „příručka k provádění“ spočívá emise v přímém či nepřímém vylučování látky ze zařízení. Dále Komise uvádí, že se požadované informace netýkaly emisí do životního prostředí, protože informace obsažené ve sporném dokumentu se podrobně týkají způsobů výroby glyfosátu, které poskytli žadatelé o zápis

a které jsou chráněny právy duševního vlastnictví, přičemž kategorie informací, které jsou zajímavé pro žalobkyně, nelze odlišit a izolovat od informací o způsobech výroby účinné látky, které jsou samotným předmětem sporného dokumentu.

- 49 Zprv je nutno konstatovat – ačkoli Komise tvrdí, že ustanovení týkající se emisí do životního prostředí musí být vykládáno restriktivně – že logika práva na přístup k dokumentům orgánů, tak jak je zakotveno v článku 15 SFEU a nařízení č. 1049/2001 a upřesněno, pokud jde o informace o životním prostředí či o emisích do životního prostředí, nařízením č. 1367/2006, k takovému závěru nevede.
- 50 Pokud totiž orgány zamýšlejí odmítnout žádost o přístup k dokumentům na základě výjimky, musejí uvedenou výjimku vykládat a uplatňovat restriktivně (viz rozsudek Švédsko v. MyTravel a Komise, bod 27 výše, bod 75 a citovaná judikatura), aby nebylo znemožněno uplatnění obecné zásady spočívající v tom, že veřejnosti má být poskytnut co nejširší přístup k dokumentům v držení orgánů (rozsudek Tribunálu ze dne 24. května 2011, NLG v. Komise, T-109/05 a T-444/05, Sb. rozh. s. II-2479, bod 123).
- 51 Uvážíme-li přitom, že v případě, že se požadované informace týkají emisí do životního prostředí, existuje veřejný zájem na jejich zpřístupnění, který převažuje nad zájmem chráněným výjimkou, umožňuje tak čl. 6 odst. 1 první věta nařízení č. 1367/2006 konkrétní uplatnění uvedené obecné zásady.
- 52 Je třeba rovněž uvést, že podle bodu 15 odůvodnění nařízení č. 1367/2006 musí být pouze důvody pro odmítnutí přístupu k informacím o životním prostředí vykládány restriktivním způsobem, s přihlédnutím k zájmu, jemuž zveřejnění informací slouží, a k tomu, zda se požadované informace týkají emisí do životního prostředí. Jak však bylo uvedeno v průběhu jednání, legislativní návrh Komise COM (2003) 622 final ze dne 24. října 2003 upravoval uplatnění výjimek z práva na přístup k dokumentům vyplývajících z čl. 4 odst. 1 až 3 nařízení č. 1049/2001 u žádostí o přístup k informacím o životním prostředí, aniž vyhradil zvláštní postavení informacím o emisích do životního prostředí. Možnost restriktivnějšího přístupu k výjimkám z práva na přístup k dokumentům zavedla společná pozice Rady ze dne 18. července 2005, a to novou formulací bodu 15 odůvodnění do znění, které se blížilo konečné verzi, a vložení čl. 6 odst. 1 první věty obsahujícího právní domněnku ve prospěch zpřístupnění informací o emisích do životního prostředí.
- 53 Z výše uvedeného vyplývá, že ani z logiky práva na přístup k dokumentům unijních orgánů, tak jak vyplývá z nařízení č. 1049/2001 a č. 1367/2006, jakož i z jejich používání, ani ze znění posledně uvedeného nařízení objasněného přípravnými pracemi nevyplývá, že pojem „emise do životního prostředí“ má být vykládán restriktivně. K tomu, aby zpřístupnění dokumentu bylo v souladu s právem, proto postačí, aby se požadované informace dostatečně přímo týkaly emisí do životního prostředí.
- 54 Uvedený závěr nemůže být zpochybněn odkazem Komise na příručku k provádění na podporu jejího tvrzení, že pojem „emise“ odkazuje na emise ze zařízení.
- 55 Bylo již rozhodnuto, že příručka k provádění nemůže poskytovat závazný výklad Aarhuské úmluvy (rozsudek Soudního dvora ze dne 14. února 2012, Flachglas Torgau, C-204/09, bod 36), protože generální advokátka Sharpston dospěla k závěru, že příručka nemá závazný charakter pro výklad uvedené úmluvy (stanovisko k výše uvedenému rozsudku Flachglas Torgau, bod 58). *A fortiori* to musí platit i pro výklad nařízení č. 1367/2006.
- 56 Kromě toho příručka k provádění odkazuje na pojem „emise“, který vyplývá ze směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění (Úř. věst. L 257, s. 26; Zvl. vyd. 15/03, s. 80), jejíž čl. 2 bod 5 definuje emise jako přímé nebo nepřímé uvolňování látek, vibrací, tepla nebo hluku z bodových nebo difúzních zdrojů v zařízení do ovzduší, vody či půdy, přičemž zařízením

se rozumí stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více činností uvedených v příloze I směrnice. Tato definice je vysvětlena cílem směrnice 96/61, kterým je integrovaná prevence a omezování znečištění vznikajícího z čistě průmyslových činností. Přitom je třeba uvést, že ani Aarhuská úmluva, ani nařízení č. 1367/2006 neomezují své příslušné oblasti působnosti na důsledky takových činností. Definice emise do životního prostředí, která vyplývá z příručky k provádění, proto nemůže sloužit k výkladu nařízení č. 1367/2006.

- 57 Zadruhé je třeba určit, zda sporný dokument obsahuje informace, které se dostatečně přímo týkají emisí do životního prostředí.
- 58 Nejprve je třeba připomenout, což bylo uvedeno výše v bodě 22, že žalobkyně nepožadují přístup k informacím o smluvních vztazích mezi jednotlivými subjekty, které oznámily glyfosát, nebo k informacím o způsobu jeho výroby, které jsou obsaženy v bodech „C.1. Podrobné informace o výrobních postupech účinné látky (příloha II A 1.8)“ (s. 1 až s. 11) a „C.2 Shrnutí a vyhodnocení informací týkajících se podání společných dokumentů“ (s. 88 a s. 89) prvního dílčího dokumentu, který Komise předala Tribunálu, a v bodě „C.1.1 Podrobné informace o výrobních postupech účinné látky (příloha II A 1.8)“ (s. 1 až s. 3 včetně) třetího dílčího dokumentu předaného Komisí.
- 59 Zadruhé žalobkyně při jednání upřesnily některé body své žádosti o přístup k dokumentům. Požadují informace týkající se „identity“ a množství nečistot obsažených v glyfosátu, jakož i informace o analytickém profilu testovaných šarží, zejména jejich složení, „identitě“ a množství chemických látek přidávaných během testů, průběhu testů a skutečných účincích na účinnou látku.
- 60 To, že se Komise dopustila nesprávného posouzení, když odmítla zpřístupnit informace, tedy lze konstatovat, pouze pokud by takové informace, které byly upřesněny výše v bodě 59, obsahovaly jiné části sporného dokumentu, než jsou části uvedené výše v bodě 58, nebo informace týkající se složení přípravku na ochranu rostlin obsahujícího glyfosát, a za podmínky, že lze vycházet z toho, že se tyto informace týkají emisí do životního prostředí.
- 61 Zatřetí žalobkyně blíže objasnily způsob, jakým informace ohledně „identity“ a množství nečistot vyskytujících se v glyfosátu, analytického profilu testovaných šarží a složení výrobku obsahujícího tuto látku mohou vést k určení úrovně emise uvedených nečistot do životního prostředí.
- 62 Žalobkyně v žalobě tvrdí, že rezidua účinné látky v životním prostředí a jejich účinek na lidské zdraví přímo souvisí s čistotou látky, zejména s „identitou“ a množstvím nečistot obsažených v glyfosátu, a nikoli pouze s „identitou“ a množstvím nečistot, které Komise považuje za relevantní. Podle názoru žalobkyň je rovněž nutné znát analytický profil šarží používaných pro účely kontrol, aby mohly být tyto kontroly a studie, na nichž byl založen zápis glyfosátu do přílohy I směrnice 91/414, interpretovány. To je podle tvrzení žalobkyň důvodem pro zveřejnění přesného složení vyvíjených a kontrolovaných přípravků, což umožní určit toxické látky, které jsou vypouštěny do životního prostředí, a u nichž hrozí, že v něm po jistou dobu zůstanou.
- 63 V odpovědi na písemné otázky Tribunálu žalobkyně rovněž uvedly, v čem informace, které požadují, souvisejí s pojmem „emise do životního prostředí“. Nečistoty obsažené v glyfosátu jsou do životního prostředí uvolňovány současně s tímto přípravkem. Kromě toho mohly mít tyto nečistoty v závislosti na jejich množství vliv na výsledky testů požadovaných pro zkoumání škodlivých účinků glyfosátu za účelem jeho zápisu do přílohy I směrnice 91/414. Pro určení, zda jsou testy prováděné pro účely tohoto zápisu reprezentativní pro emise do životního prostředí, k nimž dochází při používání přípravků na ochranu rostlin obsahujících glyfosát, je tedy podle názoru žalobkyň nezbytné mít k dispozici informace o analytickém profilu šarží. K příloze k jejich odpovědi žalobkyně připojily dokument, který uvádí zejména postup, jímž je glyfosát vyráběn, jakož i látky, které jsou přidávány za účelem výroby této účinné látky, a který zdůrazňuje skutečnost, že nečistoty obsažené ve vyráběné účinné látce budou vylučovány do životního prostředí. Tento dokument navíc zdůrazňuje důležitost získání informací o analytickém profilu šarží za účelem ověření toho, zda profil odpovídá profilu

přípravků uvedených na trh, protože výroba v malém rozsahu může vést k odlišnému analytickému profilu glyfosátu, než je profil glyfosátu vyráběného ve velkém rozsahu za účelem jeho uvádění na trh. Získáním těchto informací bude podle tvrzení žalobkyně možné zkontrolovat případné rozdíly mezi analytickými profily šarží testovaných za účelem zápisu glyfosátu do přílohy I směrnice 91/414 a profily přípravků uváděných na trh a určit, zda jsou prováděné testy relevantní z hlediska skutečných emisí glyfosátu do životního prostředí. Konečně uvedený dokument podtrhuje to, že požadované informace umožní zjistit množství metabolitu, na který je přeměněn glyfosát, který je vypouštěn do životního prostředí, není odbouratelný a znečišťuje podzemní vody.

- 64 Ačkoli Komise připouští, že každá látka je v určitém okamžiku svého životního cyklu nutně vypuštěna do životního prostředí, má za to, že sporný dokument neobsahuje informace, které by mohly být považovány za informace o emisích do životního prostředí, nýbrž informace o způsobech výroby používaných jednotlivými subjekty, které oznámily glyfosát za účelem jeho zápisu do přílohy I směrnice 91/414. Komise brání zpřístupnění informací o nečistotách a analytickém profilu šarží z důvodu, že by toto zpřístupnění umožnilo rekonstruovat způsob výroby účinné látky a obchodní tajemství, které je s ním spojeno, protože tyto jednotlivé kategorie informací není možné odlišit a izolovat. Konečně Komise tvrdí, že všechny informace, které jsou relevantní z toxikologického hlediska a týkají se účinků účinné látky na zdraví, byly předmětem důkladné analýzy a byly zpřístupněny rozhodnutím ze dne 6. května 2011, a rovněž dodává, že žalobkyně neuvádějí důvody, proč dokumenty, které již byly zpřístupněny, nejsou dostatečné k posouzení opodstatněnosti postupu zápisu glyfosátu do přílohy I směrnice 91/414.
- 65 Začtvrté je třeba připomenout, že se Tribunál v rámci důkazního řízení seznámil se sporným dokumentem, který je rozdělen, jak připomněla Komise ve svém doprovodném dopise ke spornému dokumentu, na dílčí dokumenty.
- 66 První dílčí dokument obsahuje zejména bod „C.1.2 Podrobná specifikace účinné látky (příloha II A 1.9 až 1.11)“, který uvádí jednak oznámení, jež členskému státu zpravodaji předložily subjekty žádající o zápis glyfosátu do přílohy I směrnice 91/414 a v nichž jsou označeny jednotlivé nečistoty obsažené ve vyráběném glyfosátu, jakož i přesné nebo maximální množství každé z těchto nečistot [bod „C.1.2.1 Identita izomerů, nečistot a přísad (příloha II A 1.10)“, s. 11 až 61], a jednak analytický profil testovaných šarží, který ve formě tabulek poskytuje přehled o množství veškerých nečistot obsažených v jednotlivých šaržích, jakož i o minimálních, průměrných a maximálních množstvích každé nečistoty, metodách analýzy a validace údajů, které byly rovněž předloženy většinou dotyčných subjektů [oddíl „C.1.2.2 Analytický profil šarží (příloha II A 1.11)“, s. 61 až 84]. První dílčí dokument obsahuje rovněž bod „C.1.3 Podrobná specifikace přípravků (příloha II A 1.4)“ popisující obsah přípravku na ochranu rostlin, který obsahuje glyfosát vyráběný každým ze subjektů, které tuto účinnou látku oznámily (s. 84 až s. 88).
- 67 Jediná podčást druhého dílčího dokumentu (viz bod 17 výše) se skládá z tabulky, ve které jsou označeny jednotlivé subjekty, které oznámily glyfosát, strukturální vzorec každé nečistoty, která je obsažena v účinné látce každého z uvedených subjektů, a přesné nebo maximální množství každé z těchto nečistot (s. 1 až s. 6).
- 68 Třetí dílčí dokument zahrnuje zejména dva body nazvané „C.1.2 Podrobná specifikace čistoty účinné látky“ a „C.1.2.1 Identita izomerů, nečistot a přísad (příloha II A 1.10)“ (s. 4 až s. 13). Bod C.1.2 uvádí jednotlivé nečistoty nacházející se v glyfosátu-trimesiu, jakož i přesné nebo maximální množství každé z těchto nečistot (s. 4) a analytický profil testovaných šarží ve formě tabulek uvádějících množství všech nečistot obsažených v jednotlivých šaržích (s. 7). Bod C.1.2.1 obsahuje tabulku podobnou tabulce obsažené ve druhém dílčím dokumentu s informacemi stejné povahy (s. 8 až 13).
- 69 Žalobkyně uvedly, že je třeba konstatovat, že velká část údajů vyplývajících z dílčích dokumentů tvořících sporný dokument, uvedených výše v bodech 66 až 68, se týká identifikace a množství různých nečistot obsažených v účinné látce oznámené každým ze subjektů, které se zúčastnily řízení

- o zápisu glyfosátu do přílohy I směrnice 91/414. Jelikož musí být účinná látka součástí přípravku na ochranu rostlin, u něhož je nesporné, že bude vypuštěn do vzduchu, zejména pak postříkem, představuje „identita“ a množství každé nečistoty obsažené v takové látce informaci, která se dostatečně přímo týká emisí do životního prostředí, jak správně poznamenaly žalobkyně (viz body 62 a 63 výše).
- 70 Je však třeba upřesnit, že jedinou informací, o kterou žalobkyně žádají, jak to potvrdily při jednání, jsou název a přesné nebo maximální množství nečistot, které se vyskytují v účinné látce oznámené každým z dotčených subjektů.
- 71 Rovněž ohledně analytického profilu testovaných šarží je třeba konstatovat, že informace o množství všech nečistot, které se vyskytují v jednotlivých šaržích, a o minimálním, průměrném a maximálním množství každé z těchto nečistot (viz body 66 až 68 výše), která jsou uvedena pro každý subjekt, který požádal o zápis glyfosátu do přílohy I směrnice 91/414, v tabulce obsažené v prvním dílčím dokumentu a v souhrnných tabulkách ve druhém a třetím dílčím dokumentu, představují s výjimkou strukturálních vzorců nečistot obsažených v těchto dvou posledně uvedených tabulkách informace, které se dostatečně přímo týkají emisí do životního prostředí.
- 72 Naopak informace o metodách analýzy a validace údajů poskytovaných k vytvoření analytického profilu šarží nepředstavují informace, které se týkají emisí do životního prostředí, jelikož z analýzy jediné části sporného dokumentu obsahující takové informace, a to bodu „C.1.2.2 Analytický profil šarží (příloha II A 1.11)“, který je součástí bodu C.1.2 prvního dílčího dokumentu, nevyplývá, že obsahuje skutečnosti umožňující dostatečně přímo určit úroveň emise jednotlivých složek účinné látky do životního prostředí.
- 73 Stran složení přípravků na ochranu rostlin vyvinutých subjekty, které požádaly o zápis glyfosátu do přílohy I směrnice 91/414, je třeba konstatovat, že přesná množství, na kilogram nebo litr, účinné látky a pomocných látek používaných k jejich výrobě jsou uvedena v bodě C.1.3, nazvaném „Podrobné specifikace přípravků (příloha III A 1.4)“, prvního dílčího dokumentu a že se jedná o informace, které se dostatečně přímo týkají emisí do životního prostředí (viz bod 69 výše).
- 74 Žádný z argumentů přednesených Komisí není takové povahy, aby zpochybnil konstatování uvedená výše v bodech 69 až 73, neboť neumožňují prokázat, že se požadované informace netýkají emisí do životního prostředí (viz bod 64 výše).
- 75 Z výše uvedeného vyplývá, že se Komise dopustila nesprávného posouzení, když odepřela žádost o přístup ke spornému dokumentu v rozsahu, v němž se uvedená žádost týkala informací o emisích do životního prostředí, tedy zaprvé informací o „identitě“ a množství všech nečistot obsažených v účinné látce oznámené každým subjektem, tak jak jsou upřesněny výše v bodě 70, uvedených v bodě C.1.2.1 prvního dílčího dokumentu (s. 11 až 61), v bodě C.1.2.1 druhého dílčího dokumentu (s. 1 až 6) a v bodě C.1.2.1 třetího dílčího dokumentu (s. 4 a 8 až 13), zadruhé informací o nečistotách obsažených v jednotlivých šaržích a minimálních, průměrných a maximálních množstvích každé z těchto nečistot uvedených pro každý subjekt v tabulkách obsažených v bodě C.1.2.2 prvního dílčího dokumentu (s. 61 až 84) a v bodě C.1.2.4 třetího dílčího dokumentu (s. 7), a zatřetí informací o složení přípravků na ochranu rostlin vyvinutých subjekty, které jsou obsaženy v bodě C.1.3, nazvaném „Podrobné specifikace přípravků“ (příloha III A 1.4)“, prvního dílčího dokumentu (s. 84 až s. 88).
- 76 V důsledku toho je třeba vyhovět druhému žalobnímu důvodu, aniž je nezbytné zabývat se prvním a třetím žalobním důvodem, a zrušit napadené rozhodnutí v části, v níž byl odepřen přístup k informacím upřesněným výše v bodě 75.

K nákladům řízení

- 77 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné rozhodnout, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady žalobkyně.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Evropské komise ze dne 10. srpna 2011, kterým byl odepřen přístup ke svazku 4 návrhu hodnotící zprávy vypracovaného Spolkovou republikou Německo jakožto členským státem zpravodajem o účinné látce glyfosátu podle směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh se zrušuje, neboť jím byl odepřen přístup k částem uvedeného svazku, které zahrnují informace o emisích do životního prostředí: o „identitě“ a množství všech nečistot obsažených v účinné látce oznámené každým subjektem uvedené v bodě C.1.2.1 prvního dílčího dokumentu (s. 11 až s. 61), v bodě C.1.2.1 druhého dílčího dokumentu (s. 1 až s. 6) a v bodě C.1.2.1 třetího dílčího dokumentu (s. 4 a s. 8 až s. 13) tohoto svazku; o nečistotách obsažených v jednotlivých šaržích a minimálních, průměrných a maximálních množstvích každé z těchto nečistot uvedených pro každý subjekt v tabulkách obsažených v bodě C.1.2.2 prvního dílčího dokumentu (s. 61 až s. 84) a v bodě C.1.2.4 třetího dílčího dokumentu (s. 7) uvedeného svazku; o složení přípravků na ochranu rostlin vyvinutých subjekty, které jsou obsaženy v bodě C.1.3, nazvaném „Podrobné specifikace přípravků“ (příloha III A 1.4), prvního dílčího dokumentu (s. 84 až s. 88) tohoto svazku.**
- 2) **Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Forwood

Dehousse

Szwarcz

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 8. října 2013.

Podpisy.